

ECHO

**BĄDŹMY
ŚWIADKAMI
MIŁOŚCI**

**Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach**

BIULETYN PARAFIALNY Nr 9 (78) 31.10.2010

Egzemplarz bezpłatny

ROCZNICA POŚWIECENIA WŁASNEGO KOŚCIOŁA

**Uroczystość Wszystkich Świętych
i tradycja odwiedzania cmentarzy**

Dzień Wszystkich Świętych (Festum omnium sanctorum) jest chrześcijańską uroczystością ku czci wszystkich znanych i nieznanym świętych i męczenników, którzy są w niebie z Bogiem. Obchodzony jest 1 listopada.

Uroczystość Wszystkich Świętych wywodzi się głównie z czci oddawanej męczennikom, którzy oddali swoje życie dla Chrystusa, a których nie wspomniano ani w martyrologiach miejscowych, ani w kanonie mszy świętej. W III wieku rozpowszechniła się tradycja przenoszenia relikwii świętych, albo części tych relikwii w inne miejsca. W ten sposób chciano podkreślić, że święci są własnością całego Kościoła.

Od wieku IV datuje się także kult wyznawców: Ojców Apostolskich, Ojców Kościoła, świętych biskupów, pustelników, ascetów, świętych dziewic i pokutnic, ponieważ świętych męczenników było bardzo wielu - może większość z nich stanowili bohaterowie bezimienni - w Kościele antiocheńskim już w wieku IV pierwszą niedzielę po Zielonych Świątach poświęcono ich czci i pamięci. Papież Jan XI w roku 935 ustanowił osobne święto ku czci Wszystkich Świętych, wyznaczając je na dzień 1 listopada.

Dzień Wszystkich Świętych przypomina nam przede wszystkim tych Świętych Pańskich, którzy nie mają swoich osobnych dni w roku liturgicznym - nieznanym sług Bożych. Odwiedzanie grobów jest zwyczajem znanym niemal wszystkim ludom, przekazywanym z pokolenia na pokolenie. Chrześcijanie podjęli tę tradycję i nadali jej wymiar religijny.

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W PARAFII GOŁKOWICE

Msze Święte:

Godz. 7:00

8:00 (kaplica w Skrudzinie)

9.15

10:30

**13:00 – Uroczysta Msza Św.,
Nieszpory i procesja na cmentarz.**

Dzień Zaduszny

Msze Święte:

Godz. 7:00

8:00 (kaplica w Skrudzinie)

9:00

10:30

18:00

*Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy za
zmarłych: naszych krewnych, przyjaciół, dobroczyńców
i tych, za których powinniśmy się modlić oraz którzy
naszej modlitwy potrzebują.*

Ks. Proboszcz

Ludźmierskie poetyckie strofy, czyli

Konkurs Poezji Religijnej

im. Ks. Prof. Józefa Tischnera

Już po raz XVIII w Ludźmierskim Sanktuarium Maryjnym podczas Maryjnej Pasterki poprzedzającej Święto Wniebowzięcia Matki Bożej, poeci nagrodzeni w Konkursie Poezji Religijnej im. Ks. Prof. Józefa Tischnera czytali swoje wiersze. Pokłosem poetyckich zmagani ze słowem jest wydawany corocznie tomik wierszy, na którego kartach można znaleźć utwory wyróżnione przez jury.

Tegoroczny konkurs był szczególnie, gdyż przebiegał w X rocznicę śmierci Ks. Prof. Józefa Tischnera. Postać Księdza Profesora, mimo upływu lat, pozostaje w pamięci, przywołując obraz niezwykłego człowieka, filozoficznego „dumacza” i dobrego górala. To on przez wiele lat, w sierpniowe, maryjne noce, kierował do poetów ciepłe słowa, wręczał nagrody i ujmował z wielką serdecznością dłonie w geście gratulacji. Religijna twórczość uwieczniona w almanachu zawsze go ogromnie cieszyła.

Z 14/ 15 sierpnia 2010 r. u stóp Gaździny Ludźmierskiej po raz kolejny popłynęły poetyckie strofy. Jak co roku, napływały one zarówno z Polski, jak i spoza jej granic, by dać świadectwo szczerzej i prostej modlitwy (ponad pół tysiąca utworów). Jak zauważyła nowotarska poetka, Wanda Szado Kudasikowa, we wstępie do tegorocznego tomiku: „(...) w prezentowanych wierszach słychać szum anielskich skrzydeł, śpiewy godzinkowe witające ranek, głos dzwonów wzywających na modlitwę. Pachną kwiaty ścielące procesyjne drogi, kadzidło smuży swój niepowtarzalny aromat, dogasają świece, obiecując rozpłomienić się jutro na nowo”.

Nadsyłane wiersze oceniane są w dwóch kategoriach: literackiej oraz gwarowej. W dzisiejszych czasach, ta druga wydaje się być nawet cenniejsza, gdyż „gwarowy świat” zostaje nieco zepchnięty na margines.

Dobrze, że są jeszcze ludzie, którzy dbają, by gwarowy język nie odszedł do lamusa, lecz tętnił swą piękną barwą i bogatą tradycją. Oprócz wierszy nagradzanych, będących na tzw. podium, zostaje przyznawana również nagroda Kustosza Sanktuarium Ludźmierskiego. Organizatorem Konkursu Poezji Religijnej jest Związek Podhalan - Zarząd Oddziału w Ludźmierzu z Prezesem Ewą Iwulską na czele oraz Sanktuarium Matki Bożej Ludźmierskiej z ks. Proboszczem Tadeuszem Juchasem.

Już chyba nikt nie wyobraża sobie, aby na Zielną, oprócz naręczy pachnących kwiatów i unoszącej się woni ziół, nie usłyszeć poetyckich strof, w których spletały się radości i troski niesione przed oblicze Ludźmierskiej Pani.

Parafianie z Gołkowic są również od lat wpisani w koloryt Tischnerowskiego Konkursu. Świadczą o tym wiersze drukowane nieraz na łamach pokonkursowych almanachów. Oto dwa z nich. Utwór pani Jadwigi Gomółki pt. „Wieczność” oraz wiersz Agaty Masternak pt. „Okruczy miłosierdzia”.

Agata Masternak - Nawojowska

WIECZNOŚĆ

*Minuty życia odlatują w dal
wiatrem pulsuje echo
chwilą wieczności oddycham
w Twych ramion uścisku
jestem siłą ciszy,
rzeką skutą lodem
góram bez skał
łąką bez traw
lasem bez drzew
tasowaniem wiecznych kart...*

Jadwiga Gomółka

OKRUCHY MIŁOSIERDZIA

Drzemiące dusze w śnie odrętwienia
Zapominają o wyspach, gdzie codziennie cumuje bieda

Tych portów przeznaczenia nikt nie zamknie
Gdzieś tam w Kalkucie rozkwitła róża
Pochylająca się nad potrzebującymi
Jednak zmierzch dnia już zamknął jej oczy
A podmuch pustynnego wiatru złożył pocałunek na czoło

Na innym kontynencie na rogu ulicy
Czaił się brat Albert z gorącą miską zupy
W przytułku nie tylko nasycił głód
Lecz zapalał zagaste serca

Tak wiele bezimiennych aniołów dobroci fruwa po ziemi
Wypełniając przykazanie miłości Boga i bliźniego

Dotknij Panie naszych serc i zbieraj okruczy miłosierdzia
Byśmy mogli przeżyć podniebny lot i zastukać do bram raju

Agata Masternak

KORONKA ZA ZMARŁYCH

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Na dużych paciorkach:

**Boże mój, wierzę w Ciebie, boś jest prawdą nieomylną.
Mam nadzieję w Tobie, boś jest nieskończenie dobry.
Kocham Cię, Panie, boś jest godzien nieskończonej
miłości.**

Na małych paciorkach 10 razy:

Słodkie Serce Maryi, bądź moim zbawieniem.

Koronkę kończymy znakiem krzyża i modlitwą:

**Boże mój, przez Najśłodsze Serce Maryi ofiaruję Ci tę
modlitwę i proszę, abys ją przyjął za dusze w czyśćcu
cierpiące (albo za duszę osoby za którą się modlimy) .**

Przyg. M. Łomnicki

RADA WOJEWÓDZKA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ROLNIKÓW INDYWIDUALNYCH WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

zaprasza na
**UROCZYSTOŚCI RELIGIJNO - PATRIOTYCZNE
Z OKAZJI
92 ROCZNICY ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI**

**Uroczystości z udziałem
Orkiestry Dętej ze Starego
Sącza odbędą się w kościele
parafialnym w Gołkowicach
w dniu 11 listopada 2010 r.
o godz. 8.30.**

Program:

- * Msza Święta w kościele parafialnym w Gołkowicach
- * Uroczyste wprowadzenie relikwii Św. Rafała Kalinowskiego do kościoła
- * Procesja na cmentarz pod pomnik „Ofiar Faszyzmu i Komunizmu”
- * Złożenie wieńców pod pomnikiem
- * Apel poległych
- * Wystąpienia zaproszonych gości

PRZEWODNICZĄCY
Rady NSZZ RI „Solidarność”
Województwa Małopolskiego
Jan Gomółka

Szanownemu Księdzu Proboszczowi Kazimierzowi Koszykowi i Parafii

**Serdeczne i szczerze podziękowania
za zaproszenie na spotkanie i wspólny obiad
z pracownikami szkół naszej parafii
z okazji Dnia Edukacji Narodowej,
które odbyło się w dniu 12.10.2010r.**

**składają
EMERYCI I RENCIŚCI
SZKOŁY PODSTAWOWEJ
W GOŁKOWICACH**

KĄCIK DOBREGO SŁOWA

**Jakie mogłoby być większe miłosierdzie Boże,
jak nie okazane zmarłym, od których nie
oczekujesz żadnej nagrody, żadnej wdzięczności i
żadnej pochwały. Ci, którzy to czynią, zdobywają
sobie życie nieśmiertelne**

/bł. O. S. Papczyński/

Psalm 130 Pieśń stopni

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,

O Panie, słuchaj głosu mego!
Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu!

Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,
Panie, któż się ostoi?

Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby Cię otaczano bojaźnią.

W Panu pokładam nadzieję,
Nadzieję żywi moja dusza:
Oczekuję na Twe słowo.

Dusza moja oczekuje Pana
Bardziej niż strażnicy świtu,
Niech Izrael wygląda Pana.
U Pana bowiem jest łaskawość i obfite u Niego odkupienie.

On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów.

Opr. M. Łomnicki

ŚWIĘTYCH OBCOWANIE

Uroczystość Wszystkich Świętych wprowadził dla całego kościoła Grzegorz IV w 834r, ale kult wszystkich świętych wiąże się z przemianowaniem w VII w. przez papieża Bonifacego IV rzymskiego panteonu na kościół chrześcijański ku czci NMP i wszystkich świętych. Na życzenie papieża do tego kościoła zwieziono dużą ilość bezimiennych relikwii chrześcijańskich z okolicznych katakumb i cmentarzy.

Teologicznym fundamentem uroczystości jest dogmat świętych obcowania - communio sanctorum - głoszący nadprzyrodzoną wspólnotę łączącą wyznawców Jezusa Chrystusa na ziemi - Kościół pielgrzymujący i w czyśćcu ze zbawionymi w niebie i aniołami - Kościół tryumfujący. Eschatologia chrześcijańska podkreśla nadzieję zmartwychwstania, która przywraca śmierci jej sens. Obchodzimy to święto mniej więcej w tym samym dniu, w którym według sprawozdania Mojżeszowego rozpoczął się potop, tzn. siedemnastego dnia drugiego miesiąca - miesiąca odpowiadającego w przybliżeniu naszemu listopadowi.

W Kościele Katolickim jest to jeden z najważniejszych obrzędów w roku. W tym dniu wszyscy katolicy są zobligowani do uczestniczenia we Mszy świętej. Drugi listopada jest to dzień poświęcony wszystkim zmarłym, których w tym dniu się wspomina i za nich się modli.

Maria Czerw, www.kosciol.pl

Największym pragnieniem człowieka jest być w pełni szczęśliwym. Takie jest także współczesne wołanie o szczęśliwe życie człowieka w małżeństwie, w rodzinie, w społeczeństwie. Warunkiem szczęśliwego życia jest życie w łasce Bożej, czyli w świętości.

Przed ludzkością pokazują się nowe zagrożenia, szczególnie do ingerowania w tajemnicę życia ludzkiego. Nasze czasy z dużą dozą pustki, lęku, samozniszczenia, każą z większą ufnością szukać wspólnoty życia i miłości. Taką wspólnotą, w której dokonuje się zbawienie człowieka, jest Kościół. Pierwszym punktem wyjścia dla osiągnięcia świętości jest zwyciężenie w Chrystusa, które dokonuje się w sakramencie chrztu.

Generalnie tłumacząc „wspólnota świętych” (świętych obcowanie, *communio sanctorum*) oznacza ponadnaturalne zjednoczenie Kościoła na ziemi, w czyśćcu i w niebie. Te oblicza Kościoła uobecniają Kościół jako Mistyczne Ciało Chrystusa. Głową tego Kościoła jest sam Chrystus. Odzwierciedleniem zespalającym jedność jest wzajemna miłość. Pomocy potrzebuje zawsze walczący (prześladowany) Kościół pielgrzymujący na ziemi, i Kościół zadośćcierpiący w czyśćcu. *Communio sanctorum* zobowiązuje do wzajemnej miłości żywych w stosunku do zmarłych. Miłość ta wyraża się w świadczeniu pomocy ze strony zbawionych w niebie i zobowiązuje do wstawiennictwa za żywych „wspólnoty świętych”. Obejmuje ona zatem Kościół w wymiarze ziemskim i niebieskim. (...)

Sam Kościół jest sakramentem zbawienia, tj. narzędziem zjednoczenia człowieka z Bogiem i między ludźmi. Wspólnota Kościoła nie istnieje sama dla siebie, lecz służy budowaniu Królestwa Bożego (jego inicjowaniu, rozszerzaniu, pogłębianiu). Wierzący zwracają się z prośbą do Boga, by zmarłych przyjął do swej chwały. Modlą się również za siebie, aby wytrwać w wierności Bogu w pielgrzymce do wieczności. „Gdy cierpi jeden członek (Kościoła), współcierpią wszystkie inne członki” (1Kor 12, 26n). Najmniejszy zatem czyn miłości „przynosi korzyść wszystkim”, żyjącym na ziemi czy zmarłym (Katechizm Kościoła Katolickiego).(...)

Wzajemnie udzielanie się dóbr duchowych realizuje się przez modlitwę, sakramenty (szczególnie Eucharystię), odpusty. Modlitwa to problem wymiany darów między ziemią a niebem oraz czyśćcem. Kościół zмага się w walce o świętość, korzystając z zasług wszystkich. Modlitwa człowieka jest wyrażeniem uznania Boga i Jego wszechmocy, wielkości i sprawiedliwości. Wzmacnia nas w walce ze złem i doprowadza do dobrego. Modlitwa wstawiennicza świętych jest w łączności z prawem miłości bliźniego. Dlatego czujemy się zobowiązani do modlitwy za wszystkich ludzi. Przykładem modlitwy wstawienniczej jest modlitwa powszechna we Mszy św. (od czasów św. Piotra Kanizjusza). Modlitwa wstawiennicza jest wyrazem komunii świętych. Szczytem życia chrześcijańskiego i centrum życia Kościoła jest Eucharystia. Eucharystia uobecnia przymierze Chrystusa z Kościołem, które zostało przypieczętowane Jego śmiercią na krzyżu. Ze względu na te zasługi Pana Jego ofiara krzyżowa — Msza św. ma ogromną wartość dla żywych i

zmarłych. Pan Jezus swoje zasługi z bezkrwawej Ofiary przenosi na zadośćuczynienie w czyśćcu. Odpusty ofiaruje się ze względu na zasługi Chrystusa, Matki Najświętszej i świętych. Konieczne są warunki do spełnienia. Najważniejszy jest stan łaski uświęcającej i wola trwania w łasce, w bezgrzeszności. To jest istota odpustów, dająca moc zasługującą dla zadośćuczynienia cierpiących w czyśćcu.

Obcowanie świętych to wzajemna wymiana darów duchowych między niebem, czyśćcem a ziemią. Święci są nie tylko wzorami człowieczeństwa, ale i życia chrześcijańskiego.

Ks. Jan Radkiewicz, www.opoka.org.pl

Święty Rafał Kalinowski

Ojciec Rafał od św. Józefa Kalinowski urodził się w Wilnie 1 września 1835 r.; otrzymał na chrzcie imię Józef. Studiował w Instytucie Szlacheckim w Wilnie, w Szkole Agronomicznej w Hory-Horkach, a w latach 1853-1857 w Akademii Inżynierii Wojskowej w Petersburgu, gdzie uzyskał tytuł inżyniera i stopień porucznika. Po ukończeniu studiów został mianowany asystentem matematyki w tejże Akademii. W r. 1859 współpracował w projektowaniu linii kolejowej Kursk-Kijów-Odessa.

W r. 1863, po wybuchu w Polsce powstania przeciw ciemieży rosyjskiemu, gdy jako kapitan sztabu pracował przy rozbudowie twierdzy w

Brześciu nad Bugiem, zwolnił się z wojska rosyjskiego i przyjął obowiązek ministra wojny w rejonie Wilna. Aresztowany 24 marca 1864 r., został skazany na karę śmierci, którą zamieniono mu na 10 lat przymusowych prac na Syberii w Nerczyńsku, Usolu, Irkucku oraz w Smoleńsku. Z przedziwną mocą ducha, cierpliwością i miłością dla towarzyszy wygnania wlewał w nich ducha modlitwy, pomagał im materialnie i dobrym słowem budził nadzieję i pokój.

Zwolniony z wygnania w r. 1874, przyjął obowiązek wychowawcy czcigodnego sługi Bożego Augusta Czartoryskiego w Paryżu, zaś w r. 1877 wstąpił do zakonu karmelitów bosych w Grazu w Austrii i przyjął imię zakonne brat Rafał od św. Józefa. Po złożeniu ślubów zakonnych studiował teologię na Węgrzech, a święcenia kapłańskie otrzymał w Czernej koło Krakowa 15 stycznia 1882 r.

Umarł 15 listopada 1907 r., w klasztorze w Wadowicach, który założył i którego był wtedy przeorem. Został pochowany na cmentarzu klasztornym w Czernej. Za życia i po śmierci cieszył się wielką sławą świętości, był czczony przez cały lud, a także przez kardynałów Dunajewskiego, Puzyń, Kakowskiego, Gottiego. Procesy diecezjalne przeprowadzono w Kurii Arcybiskupiej w Krakowie w latach 1934-1938 i akta przesłano do Rzymu, gdzie w r. 1943 został wydany dekret w sprawie pism.

W r. 1952 sprawa kanonizacyjna została wprowadzona na forum Stolicy Apostolskiej. W latach 1953-1956 został przeprowadzony proces apostolski i kongregacja przystąpiła do dyskusji o heroicznosci cnót.

11 października 1980 r. Jan Paweł II promulgował dekret o heroicznosci cnót, a po zatwierdzeniu cudownego uzdrowienia ks. Władysława Misia, Papież 22 czerwca 1983 r., beatyfikował o. Rafała Kalinowskiego w Krakowie.

Rosnąca sława cudów doprowadziła w r. 1989 do przeprowadzenia w Kurii krakowskiej procesu kanonicznego o cudownym uzdrowieniu dziecka. Po szczęśliwym zakończeniu dyskusji lekarzy, teologów i kardynałów, Jan Paweł II zatwierdził cud do kanonizacji dnia 10 lipca 1990 r.

Na Konsystorzu 26 listopada 1990 r. Jan Paweł II postanowił przystąpić do kanonizacji bł. Rafała Kalinowskiego i dokonać ceremonii kanonizacyjnej w niedzielę 17 listopada 1991 r. Św. Rafał Kalinowski jest patronem oficerów i żołnierzy oraz Sybiraków, orędownikiem w sprawach trudnych i beznadziejnych.

www.opoka.org.pl

Relikwie

Świętego Rafała Kalinowskiego

w naszej parafii

W dniu Narodowego Święta Niepodległości 11 listopada 2010 roku nasza parafia będzie przeżywać jeszcze jedną doniosłą uroczystość. Podczas Mszy Świętej za Ojczyznę o godz. 8.30 odbędzie się uroczyste wprowadzenie do kościoła relikwii Św. Rafała Kalinowskiego.

Relikwie Ojca Rafała od Św. Józefa zostały sprowadzone do naszej parafii z klasztoru karmelitów bosych w Czernej koło Krakowa staraniem Księdza Proboszcza.

Relikwiarz ufundowała Rada Powiatowa NSZZ *Solidarność* Rolników Indywidualnych w Nowym Sączu.

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,
Anna i Grzegorz Gorczowscy, Sylwia Korona - Sowińska,
Agata Kurzeja, Mariusz Łomnicki.
e-mail: echo.parabiolet@interia.pl

Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne

e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl

Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl